

Arrestnummer
C1 664 / 2026
Repertoriumnummer
2026 / 1557
Datum van uitspraak
7 mei 2026
Notitienummer griffie
-
-
-
Notitienummer parket-generaal
2025/PGG/2768
2025/VJ11/1186

Hof van beroep Gent

☐ Registratie
☐ Verstek
☐ R 32/7
☐ Hypo
☐ Opdracht OM
☐ Aanstelling deskundige
☐ Internering
☐ OS
☐ O.A.

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

Not.nr. BG.64.H1.000037/22

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. (ON
met maatschappelijke zetel gevestigd te
,
- beklaagde -

2. nr. (RRN),
met Belgische nationaliteit,
geboren ,
wonende te ,
- beklaagde -

3. nr. , (RRN
met Belgische nationaliteit,
geboren 8,
wonende te ,
- beklaagde -

verdacht van:

als dader/mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek

A schending vergunningsplicht

buiten de gevallen bedoeld in artikel 16.6.1. § 1 lid 2 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, zonder omgevingsvergunning een ingedeelde inrichting of activiteit van de eerste of de tweede klasse te hebben geëxploiteerd of veranderd,

namelijk door zonder aangepaste omgevingsvergunning een voedersilo te hebben geëxploiteerd alsook vleesvarkens in plaats van zeugen te hebben gehouden

(art. 5.2.1. §§ 3, 4 en 6 lid 1, en 16.6.1. § 1 lid 1 Decreet 05 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid ; art. 5, 1°, c), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de

omgevingsvergunning)

te herhaaldelijk in de periode van 1 januari 2015 tot en met 14 oktober 2024 en minstens op 8 februari 2022 en 30 september 2022
door

B schending exploitatie- en vergunningsvoorwaarden

buiten de gevallen bedoeld in artikel 16.6.1. § 1 lid 2 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, als exploitant van een ingedeelde inrichting of activiteit de algemene, sectorale of bijzondere milieuvoorwaarden niet te hebben nageleefd,

(art. 5.4.9. § 1 en 16.6.1. § 1 lid 1 Decreet 05 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid)

1 te herhaaldelijk in de periode van 1 januari 2021 tot en met 14 oktober 2024
door

namelijk de hieronder vermelde artikelen van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (VLAREM II):

- Art. 4.1.6.1 door het aanwezige steenpuin niet regelmatig te hebben afgevoerd voor verwerking (minstens op 8 februari 2022 en 30 september 2022);
- Art. 5.9.2.2 §2 doordat de citerne overvol was waardoor de onverharde grond rond de citerne vol kwam te staan met mestsappen (minstens op 8 februari 2022) ;
- Art. 5.9.8.4 §4 door niet alle krengen te hebben opgeslagen onder een passende, gesloten afdekking (minstens op 8 februari 2022 en 30 september 2022) ;
- Art. 5.9.8.5 §4 door de kuilplaat niet overal even grondig te hebben gereinigd waardoor hemelwater kon vervuild geraken (minstens op 8 februari 2022).

2 te
door

namelijk

- art. 5.9.2.1bis van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (VLAREM II), door het niet (behoorlijk) functioneren van de luchtwassers,

herhaaldelijk in de periode van 20 februari 2021 tot en met 14 oktober 2024 en minstens op 27 augustus 2022 en 2 maart 2024

- de bijzondere voorwaarden opgelegd in de omgevingsvergunning op proef van 19 mei 2022, namelijk het grootste deel van de voorwaarden uit artikel 2 van de proefvergunning, waaronder het (minstens) halfjaarlijks onderwerpen van de luchtwassers aan een volledig onderzoek door een externe firma, het maandelijks overmaken aan de afdeling Handhaving van een kopie van het logboek, het overmaken aan de afdeling Handhaving van de resultaten van de analyses van het was- en spuiwater en het voorzien van een continu en automatisch registratiesysteem

herhaaldelijk in de periode van 19 mei 2022 tot en met 24 november 2022 en minstens op 27 augustus 2022

- de bijzondere voorwaarden opgelegd in de omgevingsvergunning van 24 november 2022, namelijk het grootste deel van de voorwaarden uit artikel 2 van de vergunning, waaronder het (minstens) halfjaarlijks onderwerpen van de luchtwassers aan een volledig onderzoek door een externe firma, het maandelijks overmaken aan de afdeling Handhaving van een kopie van het logboek, het overmaken aan de afdeling Handhaving van de resultaten van de analyses van het was- en spuiwater en het voorzien van een continu en automatisch registratiesysteem

herhaaldelijk in de periode van 24 november 2022 tot en met 14 oktober 2024 en minstens op 2 maart 2024

Tevens gedagvaard om bij toepassing van artikel 16.6.5. Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid door de rechter bij wijze van veiligheidsmaatregel, na de partijen te hebben gehoord, het verbod te horen uitspreken om de inrichting die aan de oorsprong van het milieumisdrijf ligt te exploiteren gedurende de termijnen door de rechter te bepalen, minstens tot dat de inrichting behoorlijk zal vergund zijn, onder verbeurte van een dwangsom van € 250 per dag bij overtreding van dit verbod.

* * * *

1. Procedureverloop

1.1 De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, kamer K.17, besliste bij vonnis van 20 oktober 2025 op tegenspraak als volgt:

"OP STRAFGEBIED

Op tegenspraak ten aanzien van de eerste beklaagde

Verklaart de strafvordering wat betreft de feiten van de tenlastelegging A vervallen door verjaring voor de feiten die dateren vóór 8 februari 2017.

Verklaart de feiten van de tenlastelegging A, wat betreft het zonder aangepaste omgevingsvergunning een voedersilo te hebben geëxploiteerd, niet bewezen en spreekt hiervoor vrij.

Verklaart de feiten van de tenlastelegging A, wat betreft het zonder aangepaste omgevingsvergunning vleesvarkens in de plaats van zeugen te hebben gehouden, en de feiten van de tenlasteleggingen B1 en B2 voor de beklaagde bewezen.

Veroordeelt voor de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen tot een **geldboete van 24.000,00 euro, namelijk een geldboete van 3.000,00 euro verhoogd met 70 opdecimen.**

Veroordeelt tot betaling van een bedrag van **200,00 euro**, namelijk een bedrag van 25,00 euro verhoogd met 70 opdecimen, te betalen als bijdrage tot de financiering van het fonds tot financiële hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt tot betaling van een vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van **61,01 euro**.

Veroordeelt tot betaling van een bedrag van **26,00 euro** als bijdrage voor het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand.

Op tegenspraak ten aanzien van de tweede beklaagde

Verklaart de strafvordering wat betreft de feiten van de tenlastelegging A vervallen door verjaring voor de feiten die dateren vóór 8 februari 2017.

Verklaart de feiten van de tenlastelegging A, wat betreft het zonder aangepaste omgevingsvergunning een voedersilo te hebben geëxploiteerd, niet bewezen en spreekt hiervoor vrij.

Verklaart de feiten van de tenlastelegging A, wat betreft het zonder aangepaste omgevingsvergunning vleesvarkens in de plaats van zeugen te hebben gehouden, en de feiten van de tenlasteleggingen B1 en B2 voor de beklaagde bewezen.

Veroordeelt voor de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de

tenlasteleggingen tot een geldboete van 16.000,00 euro, namelijk 2.000,00 euro verhoogd met 70 opdecimen.

Zegt voor recht dat bij niet betaling van de geldboete binnen de wettelijke termijn deze zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Veroordeelt tot betaling van een bedrag van **200,00 euro**, namelijk een bedrag van 25,00 euro verhoogd met 70 opdecimen, te betalen als bijdrage tot de financiering van het fonds tot financiële hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt tot betaling van een vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van **61,01 euro**.

Veroordeelt tot betaling van een bedrag van **26,00 euro** als bijdrage voor het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Op tegenspraak ten aanzien van de derde beklaagde

Verklaart de strafvordering wat betreft de feiten van de tenlastelegging A vervallen door verjaring voor de feiten die dateren vóór 8 februari 2017.

Verklaart de feiten van de tenlastelegging A, wat betreft het zonder aangepaste omgevingsvergunning een voedersilo te hebben geëxploiteerd, niet bewezen en spreekt hiervoor vrij.

Verklaart de feiten van de tenlastelegging A, wat betreft het zonder aangepaste omgevingsvergunning vleesvarkens in de plaats van zeugen te hebben gehouden, en de feiten van de tenlasteleggingen B1 en B2 voor de beklaagde bewezen.

Veroordeelt voor de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen tot een geldboete van 3.000,00 euro, namelijk 375,00 euro verhoogd met 70 opdecimen.

Zegt voor recht dat bij niet betaling van de geldboete binnen de wettelijke termijn deze zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 35 dagen.

Veroordeelt tot betaling van een bedrag van **200,00 euro**, namelijk een bedrag van 25,00 euro verhoogd met 70 opdecimen, te betalen als bijdrage tot de financiering van het fonds tot financiële hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt tot betaling van een vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van **61,01 euro**.

Veroordeelt tot betaling van een bedrag van **26,00 euro** als bijdrage voor het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Gerechtskosten

Veroordeelt solidair tot betaling van de som van **85,18 euro** als gerechtskosten.

EXPLOITATIEVERBOD

Verklaart de vordering van het openbaar ministerie om, bij wijze van veiligheidsmaatregel, het verbod uit te spreken om de inrichting die aan de oorsprong ligt van het milieumisdrijf te exploiteren ongegrond.

OP BURGERLIJK GEBIED

Houdt de burgerlijke belangen overeenkomstig artikel 4 al. 2 van de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering ambtshalve aan.”

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld door het afleggen van een verklaring op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, op:

- 7 november 2025 door de beklaagden;
- 12 november 2025 door het openbaar ministerie.

Deze partijen dienden tegelijk ook elk een verzoekschrift in op die griffie, overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.3 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 13 maart 2026 in het Nederlands:

- de beklaagde vertegenwoordigd door meester , advocaat met kantoor te

- de beklaagde bijgestaan door meester , advocaat met kantoor te ,

- de beklaagde vertegenwoordigd door meester , advocaat met kantoor te ,

- het openbaar ministerie vertegenwoordigd door , advocaat-generaal.

2. Ontvankelijkheid van de hoger beroepen - saisine van het hof

2.1 De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 20 oktober 2025 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, werden tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan.

De verzoekschriften of grievenformulieren die de grieven bevatten die tegen het vonnis worden ingebracht, werden eveneens tijdig ingediend.

2.2 In het door de advocaat van de beklaagde

ingediende "*grievensformulier hoger beroep*", opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht. In de rubriek "*Procedure*" stellen zij dat de redelijke termijn werd overschreden, wat het verval van de strafvordering met zich mee zou moeten brengen. Daarnaast betwisten zij de schuld aan de bewezen verklaarde telastleggingen (voor wat de telastlegging A betreft, enkel wat betreft het houden van zeugen), stellen zij bij de rubriek "*straf en/of maatregel*" dat gelet op de schending van de redelijke termijn de eenvoudige schuldigverklaring, minstens strafvermindering zich opdringt. Tot slot werd de categorie "*Andere*" aangeduid, waarbij als precisering de afwijzing wordt vermeld van de voor de beklaagde gevraagde opschorting.

Het openbaar ministerie duidde in het grievenformulier grieven aan met betrekking tot de bestraffing van alle drie de beklaagden, dit zowel in de rubriek "*Straf en/of maatregel*" als de rubriek "*Andere*". Het formuleerde geen grief over de schuld en betwist bijgevolg niet de vrijspraak van de beklaagden voor de telastlegging A voor zover die betrekking heeft op exploitatie van de voedersilo.

De hiervoor vermelde grieven van de partijen zijn nauwkeurig bepaald.

2.3 De hoger beroepen van respectief de beklaagde

en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

2.4 Het hof is niet gevat om over de volgende beslissingen van de eerste rechter te oordelen:

- De vaststelling van het verval van de strafvordering ingevolge verjaring van de telastlegging A in zover die dateert van voor 8 februari 2017,
- De vrijspraak van de beklaagden voor de telastlegging A in de mate die betrekking heeft op het exploiteren van een voedersilo staat definitief vast ingevolge het bestreden vonnis.

Het openbaar ministerie laat hiertegen namelijk geen grieven gelden.

3. Dagvaarding voor de eerste rechter

Het openbaar ministerie maakte bij dagvaarding de zaak aanhangig bij de eerste rechter.

De feiten voorwerp van de telastleggingen A, B1 en B2 zijn strafbaar met correctionele straffen en behoren tot de bevoegdheid van de correctionele rechtbank.

De eerste rechter was en het hof is bijgevolg bevoegd om kennis te nemen van de strafvordering.

4. Redelijke termijn

4.1 De beklaagden werpen in hun conclusie op dat de redelijke termijn in strafzaken geschonden werd, waardoor het verval van de strafvordering is ingetreden.

Zij stellen dat het aanvangspunt waarmee rekening dient te worden gehouden bij het beoordelen van de redelijke termijn, het moment is van de vaststellingen door de toezichthouder. Het hof volgt dit standpunt niet. In het strafdossier zitten er drie processen-verbaal van vaststellingen van het Departement Omgeving. Bij de controle op 8 februari 2022, was de beklaagde _____ aanwezig en werd hij bevraagd over de vastgestelde inbreuken. Er was toen echter nog geen sprake van een dreigende strafvervolging. De beklaagden werden per brief van 1 maart 2022 aangemaand om verschillende maatregelen te nemen om de toestand te herstellen. Hieruit blijkt dat de administratie en het openbaar ministerie nog niet de intentie hadden om de beklaagden te vervolgen.

Bij de controles die aanleiding gaven tot de processen-verbaal van het Departement Omgeving van 27 augustus 2022 en 2 maart 2024 en die de inbreuken vermeld in de telastlegging B2 betreffen, waren de beklaagden niet aanwezig. Zij werden toen bijgevolg niet verontrust.

Het hof gaat voor de beklaagden _____ uit van het verhoor van _____ door de politie op 10 juni 2022 als aanvangspunt om de redelijke termijn te beoordelen. Op dit moment namen hij en _____ voor het eerst kennis van de lopende strafvervolging. Voor de beklaagde _____ is dit 13 januari 2023, het moment waarop zij voor het eerst verhoord werd.

Tussen deze eerste verontrusting en de dagvaarding van 13 januari 2025 om te verschijnen voor de eerste rechter, liep het dossier vertraging op. De beklaagden wijzen er terecht op dat er steeds perioden van stilstand waren tussen de verschillende onderzoekshandelingen die na zijn verhoor werden gesteld. Deze lange duurtijd wordt niet verantwoord door de complexiteit van het dossier of door het gedrag van de beklaagde.

De vertraging is echter niet in die mate zwaarwichtig dat de voortzetting van de strafvordering niet meer te verantwoorden valt. Het verval van de strafvordering dringt zich niet op. Het hof zal bij het bepalen van de strafmaat rekening houden met de vastgestelde overschrijding.

5. Feiten

De eerste rechter vatte de feiten in het beroepen vonnis pertinent samen als volgt:

*met maatschappelijke zetel te ,
exploiteert varkensstallen.*

*Het bedrijf is één milieutechnische eenheid maar bestaat uit twee entiteiten.
Eén bedrijfsentiteit is gelegen in , een andere
bedrijfsentiteit is gelegen in .*

*Bij besluit van de deputatie van de provincieraad d.d. 17 oktober 2013 werd
aan een vergunning verleend voor onder andere het
fokken van 449 varkens (445 zeugen en 4 beren).*

*Bij besluit van de deputatie van de provincieraad d.d. 5 januari 2017 werd
kennis genomen van de gedeeltelijke overname op 27 oktober 2016 door ten
aanzien van van de inrichting gelegen in .*

*is gedelegeerd bestuurder van .
Zij is de moeder van de tweede beklaagde die instaat voor de exploitatie van
de varkensfokkerij en tevens gedelegeerd bestuurder is."*

De feiten die blijken uit het strafrechtelijk onderzoek worden bij de beoordeling van de schuld aangehaald.

6. Beoordeling van de schuld

6.1 Verantwoordelijkheid van de beklaagde

Uit het strafdossier blijkt dat de beklaagde gedelegeerd bestuurder is van . Uit de verhoren van haar en de beklaagde blijkt dat zij niet op de hoogte was van de dagelijkse werking van het landbouwbedrijf. De toezichthouders van de afdeling Handhaving stelden in hun processen-verbaal steeds vast dat gedelegeerd bestuurder was, maar dat de eigenlijke exploitatie van de varkensfokkerij gebeurde door . De stelling in de conclusie van de beklaagden dat geen fysiek werk meer doet op de boerderij is gelet op haar leeftijd eveneens aannemelijk.

Het hof is bijgevolg van oordeel dat er redelijke twijfel is over haar schuld aan de telastleggingen A, B1 en B2. Er kan op basis van het strafdossier niet met voldoende zekerheid worden vastgesteld dat zij de beslissing die verband houden met de telastleggingen heeft genomen of deze heeft uitgevoerd, al dan niet samen met de beklaagde . Het hof spreekt haar dan ook vrij voor alle telastleggingen.

6.2 Telastlegging A- schending vergunningsplicht

6.1.1 De beklaagden worden onder de telastlegging A vervolgd voor het houden van vleesvarkens terwijl de omgevingsvergunning hen enkel toelating gaf voor het houden van zeugen. Wat het houden van de vleesvarkens betreft vanaf 8 februari 2017 werd deze telastlegging voor de beklaagden en terecht bewezen verklaard door de eerste rechter.

Telkens hierna wordt gesproken over de telastlegging A, wordt deze telastlegging bedoeld voor zover ze betrekking heeft op het houden van vleesvarkens na 8 februari 2017.

6.1.2 Het Decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning trad in werking op 23 februari 2017. Het oude Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning werd toen opgeheven. Ook werden door het Besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, de bijlagen 8 tot 18 vervangen. Dit Besluit trad eveneens in werking op 23 februari 2017. Telastlegging A dateert deels van voor 23 februari 2017.

Artikel 5, 1° c) van het Decreet van 25 april 2014 bepaalt het toepassingsgebied van het decreet. Volgens dit artikel zijn de activiteiten van de eerste of tweede klasse die worden bepaald door artikel 5.2.1 DABM onderworpen aan de vergunningsplicht. Artikel 6 van het Decreet van 25 april 2014 bepaalt dat niemand een vergunningsplichtige activiteit mag uitvoeren zonder voorafgaande omgevingsvergunning. Onder het oude Decreet van 28 juni 1985 vloeyde dit verbod voort uit artikel 4 §1.

Het houden van vleesvarkens bleef een vergunningsplichtige activiteit.

Door art. 544 Besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning werden de indelingsrubrieken van de vergunningsplichtige activiteiten (Vlarem I/II) vervangen. Deze wijziging trad in werking op 23 februari 2017. De indelingsrubrieken sommen de inrichtingen en activiteiten op die ernstige risico's of hinder voor de mens en het milieu kunnen inhouden en waarvoor een vergunning of melding is vereist op grond van artikel 5.2.1. DABM. De indelingsrubriek 9.4.1. heeft betrekking op het fokken of houden van varkens en gespeende biggen. Vóór de wijziging viel het houden van varkens en gespeende biggen van meer dan tien weken oud in een agrarisch gebied met plaatsen voor 20 tot en met 1000 dieren onder rubriek 9.4.1 C, 1° van de Bijlage. Sinds de inwerkingtreding van deze wijzigingen op 23

februari 2017 valt het houden van varkens en gespeende biggen van meer dan tien weken oud in een agrarisch gebied met plaatsen voor 5 tot en met 1000 dieren onder de rubriek 9.4.1 C1, 1°.

De vergunningsplicht bleef na de wijziging van 23 februari 2017 dus onverminderd bestaan. De strafbaarstelling van het schenden van de vergunningsplicht door artikel 16.6.1 §1 lid 2 van het Decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen inzake milieubeleid, bleef ook onverminderd van kracht. De feiten van de telastlegging A daterend van voor 23 februari 2017 bleven strafbaar na de wijziging van 23 februari 2017.

De telastlegging dient evenwel te worden aangevuld met de wetsbepalingen die van toepassing waren voor 23 februari 2017, als volgt:

A schending vergunningsplicht

buiten de gevallen bedoeld in artikel 16.6.1. § 1 lid 2 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, zonder omgevingsvergunning een ingedeelde inrichting of activiteit van de eerste of de tweede klasse te hebben geëxploiteerd of veranderd,

namelijk door zonder aangepaste omgevingsvergunning een voedersilo te hebben geëxploiteerd alsook vleesvarkens in plaats van zeugen te hebben gehouden

(art. 5.2.1. §§ 3, 4 en 6 lid 1, en 16.6.1. § 1 lid 1 Decreet 05 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid ; art. 5, 1°, c), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning; rubriek 9.4.1 C1, 1° Bijlagen bij Besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne. De feiten voor 23 februari 2017 strafbaar gesteld door: art. 5.2.1. §§ 3, 4 en 6 lid 1, en 16.6.1. § 1 lid 1 Decreet 05 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid; art. 4 §1 Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning; rubriek 9.4.1. C, 1° Bijlagen bij Besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne)

te herhaaldelijk in de periode van 1 januari 2015 tot en met 14 oktober 2024 en minstens op 8 februari 2022 en 30 september 2022
door

Door deze aanvulling worden er geen andere feiten bij het hof aanhangig gemaakt. De partijen kregen op de zitting van het hof de mogelijkheid om hier standpunt over in te nemen. Het openbaar ministerie verwees op de rechtszitting naar deze nodige aanvullingen.

6.1.3 Uit de vaststellingen van de toezichthouder bij de afdeling Handhaving van het Departement Omgeving van 8 februari 2022 blijkt dat in de stal van het landbouwbedrijf te [redacted] mestvarkens werden gehouden. De beklagde [redacted] gaf bij de controle aan dat er 999 mestvarkens aanwezig waren. [redacted] had een vergunning voor het houden van 445 zeugen en 4 beren. Op 30 september 2022 voerde de toezichthouder een opvolgende controle uit. Er werd toen nog geen vergunningsaanvraag ingediend om de toestand te regulariseren.

Uit deze vaststellingen blijkt dat de vergunning niet werd gerespecteerd. De stelling van de beklagden dat de vleesvarkens minder ammoniak uitstoten dan zeugen en biggen is niet relevant voor het beoordelen van het al dan niet naleven van de omgevingsvergunning.

6.1.4 De beklagden werpen in hun conclusie op dat zij onoverwinnelijk dwaalden, waardoor zij niet schuldig kunnen worden bevonden aan de telastlegging A. Zij wijzen er op dat het milieuvadvisebureau dat hen bijstond hen nooit op de schending van de vergunning heeft gewezen.

Het hof is van oordeel dat de beklagden [redacted] en [redacted] niet aannemelijk maken dat er sprake is van een onoverwinnelijke dwaling. De vergunning was aan hen bekend en zij wisten welk soort varkens er in de stal aanwezig waren. Dit blijkt uit de vaststellingen van de toezichthouder, aangezien [redacted] zelf aangaf hoeveel vleesvarkens er in de stal zaten. Zij konden dus geen verkeerd begrip hebben van de strafbaarheid van hun gedraging. Dit betreft geen complexe feitelijke of juridische situatie waarvoor zij volledig op experts dienen te steunen voor hun beslissingen. Zij kunnen zich bijgevolg niet verschuilen achter het feit dat hun milieuvadvisebureau geen opmerkingen gaf over de varkens. Het stuk van het milieuvadvisebureau waar de beklagden naar verwijzen is een document met betrekking tot de opvolging van het bedrijf in november 2022. Dit stuk gaat over de luchtwassers, de opslag van gevaarlijke stoffen en de peilputten en handelt niet dus over de naleving van de vergunning van 17 oktober 2013. Het blijkt dus niet dat zij verkeerd geïnformeerd werden. Dit geldt ook voor de stukken van de Vlaamse Landmaatschappij die zij voegen als stuk. De Vlaamse Landmaatschappij voerde geen controle uit op de naleving van de vergunning.

De beklagden [redacted] hielden weldegelijk opzettelijk vleesvarkens in hun stal op het bedrijf in [redacted] goed wetende dat dit in strijd was met de exploitatievergunning.

6.1.6 Aangezien de exploitatie van het landbouwbedrijf in [redacted] een intrinsiek verband heeft met de verwezenlijking van het doel van [redacted] is de vennootschap strafrechtelijk verantwoordelijk voor de schending van de vergunning. Het doel van de vennootschap omvat onder meer de exploitatie van een gemengd landbouwbedrijf en de fokvarkenshouderij. De telastlegging A is bijgevolg ook bewezen voor de vennootschap.

6.2 Telastlegging B1 schending exploitatie- en vergunningsvoorwaarden

6.2.1 De beklaagden worden onder de telastlegging B1 vervolgd voor het niet naleven van verschillende milieuvorwaarden, namelijk door het niet afvoeren van steenpuin, het feit dat de mestciterne overvol was, doordat de kringenopslag niet gebeurde onder een passende, gesloten afdekking en doordat de kuilplaat niet overal even grondig gereinigd werd waardoor het hemelwater vervuild kon geraken.

6.2.2 De inbreuken die in de telastlegging B1 worden omschreven, hebben een intrinsiek verband met de verwezenlijking van het doel van zoals dit blijkt uit het uittreksel van de KBO, met name de exploitatie van een gemengd landbouwbedrijf en fokvarkenshouderij. is bijgevolg strafrechtelijk verantwoordelijk voor de inbreuken vermeld in de telastlegging B1 in de mate ze bewezen zijn. Er was binnen de vennootschap geen oog voor de naleving van deze regels, wat een eigen strafrechtelijke fout van de rechtspersoon uitmaakt.

6.2.3 Uit de vaststellingen in het proces-verbaal 22 februari 2022 door de toezichthouder naar aanleiding van de controle op 8 februari 2022 bleek dat een berg stenen tegen de silo van de mestverwerking werd geduwd, waardoor ze als een soort oprit tot aan de silo dienden. Er lagen ook andere hopen afgegraven aarde met steenpuin op het erf. Deze hopen waren begroeid, waardoor de toezichthouder vaststelde dat zij er al een tijdje lagen.

Door de berg stenen en de hopen te laten liggen, schonden de beklaagden de verplichting op grond van artikel 4.1.6.1 van Vlarem II om afval regelmatig uit de inrichting af te voeren.

De toezichthouder stelde vast dat de hopen afval betreffen. Aangezien ze niet volgens het eenheidsreglement voor gerecycleerde granulaten werd gebruikt en er geen vergunning was voor het breken en zeven van stenen, dienden de beklaagden zich er van te ontdoen. Uit de foto's bij het proces-verbaal van 22 februari 2022 blijkt dat in de verschillende hopen aarde, grote steenbrokken zaten.

De stelling dat dit inerte afvalstoffen betreft, is niet relevant voor de beoordeling van dit onderdeel. De verplichting om afvalstoffen regelmatig af te voeren geldt voor alle soorten afval. Het eerste onderdeel van de telastlegging B1 blijft dus bewezen.

6.2.4 In het proces-verbaal van 22 februari 2022 werd verder vastgesteld dat een mestvaalt overvol was waardoor mestsappen overliepen in de onverharde grond rondom de citerne. De toezichthouder deed deze vaststellingen visueel, waardoor zij bewijskracht hebben tot het bewijs van het tegendeel op grond van artikel 16.5.10 Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

Uit het feit dat de grond rond de citerne vol stond met meststoffen, blijkt dat de citerne niet zodanig was uitgevoerd dat het afvloeiwat er werd opgevangen en verzameld in een mestdichte, gesloten opslagruimte. Artikel 5.9.2.2, § 2 van Vlare II werd bijgevolg geschonden.

6.2.5 De toezichthouder stelde verder vast dat er op de krengeopslagplaats verschillende dode dieren lagen, namelijk enkele varkens en een rund. De afdekking was te klein om alle dieren af te dekken.

Uit de vaststellingen blijkt verder uit de hokkaart op de varkensstal dat er een ziekte rondging in de varkensstal. De beklagde kon een bericht tonen waaruit blijkt dat hij Rendac een bericht stuurde met de vraag om de krenge op te halen.

De beklagden stellen dat er op het moment van de controle sprake was van overmacht. Zij vragen bijgevolg de vrijpraak voor dit onderdeel van de telastlegging B1. Aangezien blijkt uit de hokkaart dat er een ziekte rondging in de varkensstal op het moment van de controle, maken de beklagden aannemelijk dat er sprake was van overmacht. Het openbaar ministerie betwistte dit ter zitting niet. Het hof neemt de overmacht dan ook aan. De overmacht heeft echter enkel betrekking op de feiten die werden vastgesteld bij de controle op 8 februari 2022. Bij de opvolgende controle van 30 september 2022 werd opnieuw vastgesteld dat sommige krenge niet onder de afdekking lagen. Toen was er geen sprake van overmacht. Het hof verklaart dit onderdeel van de telastlegging B1 dus bewezen met uitzondering van de feiten van 8 februari 2022.

6.2.6 Tot slot stelde de toezichthouder vast dat het snijvlak van de groenvoeders in de kuilplaat beter afgedekt kon worden en dat de kuilplaat niet overal even grondig gereinigd werd.

Het hof is echter van oordeel dat de kuilplaat voldeed aan de vereisten van Vlare II. De beklagden wijzen er in hun conclusie op dat de sleufsilos een geul met opvangputten hebben aan beide zijden. Rond de kuilplaat bevindt zich ook beton, wat ook blijkt uit de foto's van de kuilplaat bij het proces-verbaal van de vaststellingen. Gelet hierop blijkt niet dat er geen doeltreffende maatregelen werden genomen om de vervuiling te beperken van het hemelwater dat afvloeit van de kuilplaat. Het hof spreekt de beklagder bijgevolg vrij voor dit onderdeel van de telastlegging B1.

6.3 Telastlegging B2- schending exploitatie- en vergunningsvoorwaarden

6.3.1 De beklagden worden tot slot vervolgd voor verschillende inbreuken in verband met de luchtwassers die waren geïnstalleerd aan de varkensstal op het landbouwbedrijf te Jabbeke. Deze telastleggingen zijn gebaseerd op twee controles door de toezichthouder, van 29 augustus 2022 en van 2 maart 2024. De

telastlegging bestaat uit drie onderdelen, namelijk met betrekking tot het functioneren van de luchtwassers, het schenden van de voorwaarden van de omgevingsvergunning op proef van 19 mei 2022 en het schenden van de voorwaarden van de omgevingsvergunning op proef van 24 november 2022.

6.3.2 Met betrekking tot de vaststellingen van 2 maart 2024 werpen de beklaagden terecht op dat het proces-verbaal van die datum niet werd verzonden aan de beklaagden, waardoor het op grond van artikel 16.5.10 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid geen bewijswaarde heeft tot bewijs van het tegendeel. Het hof beschouwt de vaststellingen van dit proces-verbaal als inlichtingen.

De bewijswaarde van het proces-verbaal van 27 augustus 2022 is echter niet aangetast.

6.3.3 Uit het proces-verbaal van 27 augustus 2022 blijkt dat de luchtwassers op de site in niet behoorlijk functioneerden. De toezichthouder stelde vast dat de luchtwasser die zich op de grond bevond, niet in werking was aangezien de circulatiepomp niet werkte. De luchtwasser die in de hoogte was geplaatst, werkte volgens de vaststellingen van de toezichthouder niet naar behoren aangezien de pakketten binnen in de wasser erg droog waren, de zone rond de luchtwasser erg nat was en de zone onder de luchtwasser was aangevreten door zuur. De stal voldeed dus niet aan de vereisten van een ammoniakemissiearme stal zoals beschreven in art. 5.9.2.1*bis* Vlarem II, verder uitgewerkt in het Ministerieel Besluit van 19 maart 2004 houdende vaststelling van de lijst van ammoniakemissiearme stalsystemen.

In het proces-verbaal van 2 maart 2024 werd eveneens vastgesteld dat de luchtwassers niet naar behoren functioneerden. Het hof ziet geen redenen om te twijfelen aan de vaststellingen van de toezichthouder. De beklaagden voeren ook geen reden tot twijfel aan, noch maakten ze die aannemelijk.

Het eerste onderdeel van de telastlegging B2 is bijgevolg bewezen.

6.3.4 De beklaagden verkregen een omgevingsvergunning op proef op 19 mei 2022 voor de uitbreiding van de varkensfokkerij. Artikel 2 van deze omgevingsvergunning bevat verschillende voorwaarden om de activiteiten op te volgen. De beklaagden moesten wekelijkse controles uitvoeren op de luchtwassers, de luchtwassers periodiek onderwerpen aan een onderzoek door een externe firma, de controles noteren in een logboek, de leveringen van zwavelzuur noteren in het logboek en de leveringsbonnen bewaren en controles uitvoeren van het was- en spuiwater. De resultaten van de controles dienden, samen met het logboek en de onderhoudscontracten, maandelijks aan de afdeling Handhaving te worden bezorgd.

In het proces-verbaal van 27 augustus 2022 stelde de toezichthouder vast dat deze voorwaarden niet werden gerespecteerd. Er werden geen tweejaarlijkse controles door een

externe firma gehouden, het kopie van het logboek werd niet maandelijks gemaild naar de afdeling Handhaving, de controles van het was- en spuiwater werden niet uitgevoerd... De beklaagder wijzen er op dat de provincie nadien nog een nieuwe proefvergunning afleverde. Dit doet geen afbreuk aan deze vaststelling. Het tweede onderdeel van de telastlegging B2 is bijgevolg bewezen voor de beklaagder

6.3.5 De omgevingsvergunning op proef werd op 24 november 2022 verlengd onder dezelfde voorwaarden. In het proces-verbaal van 2 maart 2024 werd opnieuw vastgesteld dat de beklaagder deze voorwaarden niet naleefden. Ook het derde onderdeel van de telastlegging B2 is bijgevolg bewezen voor de beklaagden

7. Bestrafing

7.1 De beklaagden pleegden de bewezen verklaarde feiten elk met eenzelfde misdadig opzet, zodat het hof voor elk van hen slechts één straf toepast, namelijk de zwaarste (art. 65, eerste lid, Strafwetboek).

7.2 De bewezen verklaarde feiten zijn ernstig. De beklaagden respecteerden verschillende regels die het leefmilieu beschermen niet. Zij legden voorschriften van omgevingsvergunningen, zelfs als die op proef werden verleend, naast zich neer. Dit getuigt van een eigengereide instelling. Zij brachten schade toe aan de omgeving. Uit de processen-verbaal van de toezichthouders blijkt dat het bedrijf van de beklaagden al een lange voorgeschiedenis kent van controles waarbij inbreuken werden vastgesteld. Zij kregen steeds tijd om inbreuken te herstellen. Deze kansen werden vaak niet aangegrepen. Het hof verwijst daarvoor als voorbeeld naar het nazicht door de toezichthouder van 30 september 2022.

Artikel 7 Strafwetboek schrijft de strafdoelstellingen voor die de rechter in overweging moet nemen bij de keuze van de straf en het bepalen van de strafmaat. Deze strafdoelstellingen bestaan in het uiting geven aan de maatschappelijke afkeuring ten aanzien van de overtreding van de strafwet, de bescherming van de maatschappij, het bevorderen van het herstel van het maatschappelijk evenwicht, het herstel van de door het misdrijf veroorzaakte schade en het bevorderen van de maatschappelijke rehabilitatie en re-integratie van de dader. De rechter moet zoeken naar een rechtvaardige proportionaliteit tussen het misdrijf en de straf.

7.3 De beklaagden werden in het verleden al verschillende malen veroordeeld voor inbreuken in verband met het leefmilieu en dierenwelzijn en voor verkeersinbreuken.

De beklaagden exploiteren nog steeds actief een landbouwbedrijf. Zij wijzen er op dat zij inspanningen deden om zich te conformeren aan de vergunningsvoorwaarden voor de stallen met de luchtwassers. Zij hadden hierbij verschillende tegenslagen. Zo verloor de beklaagde vier vingers toen hij een herstelling aan de luchtwassers trachtte te doen. Momenteel zijn er nieuwe luchtwassers geïnstalleerd en is de stal wel conform. Zij vragen om hier rekening mee te houden.

In hun conclusie wijzen zij er op dat zij op 24 maart 2023 door dit hof veroordeeld werden wegens het niet werken van de luchtwassers in de periode van 4 april 2017 tot en met 20 februari 2021. Zij vragen om toepassing te maken van artikel 65, tweede lid, Strafwetboek en om geen bijkomende straf op te leggen. Zij vragen in ondergeschikte orde ook om een eenvoudige schuldigverklaring op te leggen, minstens een milde straf met uitstel op te leggen.

De bewezen telastleggingen A, B1 en B2 dateren gedeeltelijk van voor de veroordeling van 24 maart 2023. De feiten die door dit arrest bewezen werden verklaard, betreffen eveneens milieu-inbreuken in verband met de exploitatie van de landbouwbedrijven van de beklaagden. Hierdoor is het hof van oordeel dat deze feiten en de aanhangige feiten de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van hetzelfde misdadig opzet, dit echter slechts in de mate waarin de aanhangige feiten dateren van voor 24 maart 2023. Aan het strafdossier werd een afschrift van dit arrest gevoegd. Het arrest wordt ook vermeld op de strafregisters van de beklaagden, waardoor voor het hof vaststaat dat er geen rechtsmiddel tegen werd aangewend.

In het arrest van 24 maart 2023 werd de beklaagde veroordeeld tot een geldboete van 2.000 euro vermeerderd met opdecimen, met uitstel voor de helft van de geldboete gedurende drie jaar. De beklaagde werd veroordeeld tot een geldboete van 4.000 euro, vermeerderd met opdecimen, met uitstel voor de helft van de geldboete gedurende een periode van drie jaar. Deze bestraffing is naar het oordeel van het hof niet voldoende voor de toen beoordeelde en de nu voorliggende feiten in de mate ze dateren van voor 24 maart 2023, samen. Het hof legt hiervoor aan elk van hen nog een bijkomende bestraffing van 500 euro op.

Voor de feiten van de telastleggingen A, B1 en B2 in de mate ze dateren van na 24 maart 2023, legt het hof aan elk van hen een geldboete van 1.000 euro op.

Deze geldboetes staan in verhouding tot de ernst van de bewezen misdrijven en beantwoorden aan de strafdoelen vermeld in artikel 7 Strafwetboek. Gelet op het feit dat de beklaagden in het verleden al regelmatig veroordeeld werden voor milieubinbreuken, gaat het hof niet in op de vraag om een straf met uitstel op te leggen. Het hof is van oordeel dat een eenvoudige schuldigverklaring geen passende reactie zou zijn en een indruk van straffeloosheid zou wekken. Het hof houdt rekening met de overschrijding van de redelijke

termijn, door een lagere geldboete op te leggen dan deze die zou zijn opgelegd zonder deze overschrijding.

Aangezien de feiten werden gepleegd na 31 december 2016 maar voor 1 februari 2026, verhoogt het hof de geldboetes met 70 opdecimen.

Het hof voorziet ook in een vervangende gevangenisstraf voor de beklaagde nu te vreezen valt dat hij zich zou trachten te onttrekken aan de betaling van de geldboete.

7.4 Het openbaar ministerie vorderde geen exploitatieverbod.

Art. 16.6. DABM, dat de rechter de mogelijkheid geeft om een exploitatieverbod op te leggen, werd door het Decreet van 26 april 2024 gewijzigd en bevat deze mogelijkheid niet langer. Deze wijziging trad in werking op 1 april 2026. Het hof kan bijgevolg geen exploitatieverbod opleggen.

8. Kosten – bijdragen - vergoeding

De beklaagden zijn hoofdelijk gehouden tot de kosten, gevallen in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie zoals hierna bepaald, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door voor hen bewezen verklaarde telastleggingen, die hen gemeen zijn.

Het hof veroordeelt beklaagden als veroordeelden tot een correctionele hoofdstraf elk tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 90 decimen tot telkens 250 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Met toepassing van artikel 91 Tarief Strafzaken veroordeelt het hof de beklaagden tot de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure, die geïndexeerd 62,37 euro bedraagt. Met toepassing van diezelfde bepaling verhoogt het hof de kosten met 10 %.

Met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, in werking getreden op 1 mei 2017 ingevolge artikel 6 van het koninklijk besluit van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, veroordeelt het hof de beklaagden

ook tot het betalen van een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, die sinds 1 maart 2025 na indexatie 26 euro bedraagt.

9. Burgerlijke belangen

De eerste rechter heeft de burgerlijke belangen terecht aangehouden.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Perken van het hoger beroep:

De vaststelling van de verjaring van de telastlegging A, in de mate ze dateert van voor 8 februari 2017, is definitief.

De vrijspraak van de beklaagden voor de telastlegging A wat betreft het exploiteren van een voedersilo zonder aangepaste omgevingsvergunning, staat definitief vast.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

bevestigt het beroepen vonnis in de beslissing tot het aanhouden van de burgerlijke belangen;

wijzigt het beroepen vonnis voor zover bestreden voor het overige **als volgt**:

Vult de telastlegging A aan als volgt:

A schending vergunningsplicht

buiten de gevallen bedoeld in artikel 16.6.1. § 1 lid 2 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, zonder omgevingsvergunning een ingedeelde inrichting of activiteit van de eerste of de tweede klasse te hebben geëxploiteerd of veranderd,

namelijk door zonder aangepaste omgevingsvergunning een voedersilo te hebben geëxploiteerd alsook vleesvarkens in plaats van zeugen te hebben gehouden

(art. 5.2.1. §§ 3, 4 en 6 lid 1, en 16.6.1. § 1 lid 1 Decreet 05 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid ; art. 5, 1°, c), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning; rubriek 9.4.1 C1, 1° Bijlagen bij Besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne. De feiten voor 23 februari 2017 strafbaar gesteld door: art. 5.2.1. §§ 3, 4 en 6 lid 1, en 16.6.1. § 1 lid 1 Decreet 05 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid ; art. 4 §1 Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning; rubriek 9.4.1. C, 1° Bijlagen bij Besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne.)

te herhaaldelijk in de periode van 1 januari 2015 tot en met 14 oktober 2024 en minstens op 8 februari 2022 en 30 september 2022
door

spreekt de beklaagde

vrij voor de telastleggingen A, B1 en B2;

spreekt de beklaagde

vrij voor de telastlegging B1 wat

betreft de opslag van de krengen op 8 februari 2022 en de reiniging van de kuilplaat;

verklaart de beklaagden

schuldig aan de telastleggingen A,

wat betreft het houden van vleesvarkens in weerwil van de omgevingsvergunning, B1, wat betreft het steenpuin, de citerne en de krengenopslag behalve de feiten van 8 februari 2022, en B2;

stelt vast dat de telastleggingen A, B1, B2 voor zover bewezen en in de mate waarin zij werden gepleegd voor 24 maart 2023, de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van hetzelfde misdadig opzet als de feiten die werden beoordeeld door het arrest van 24 maart 2023 van dit hof;

veroordeelt de beklaagde

voor de telastleggingen A, B1, B2 voor zover bewezen

in de periode voor 24 maart 2023 bijkomend tot een geldboete van 4.000 euro, dit is 500 euro vermeerderd met 70 opdecimen;

veroordeelt de beklaagde

voor de telastleggingen A, B1 en B2 voor zover

bewezen in de periode na 24 maart 2023 tot een geldboete van 8.000 euro, dit is 1.000 euro vermeerderd met 70 opdecimen;

veroordeelt de beklaagde voor de telastleggingen A, B1, B2 voor zover bewezen in de periode voor 24 maart 2023 bijkomend tot een geldboete van 4.000 euro, dit is 500 euro vermeerderd met 70 opdecimen, of een vervangende gevangenisstraf van een maand;

veroordeelt de beklaagde voor de telastleggingen A, B1 en B2 voor zover bewezen in de periode na 24 maart 2023 tot een geldboete van 8.000 euro, dit is 1.000 euro vermeerderd met 70 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van een maand;

veroordeelt de beklaagden elk tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 90 decimen en zo gebracht op telkens 250 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweldsdaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagden elk tot betaling van een bedrag van 62,37 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagden elk tot betaling van een bijdrage van 26 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 85,18 euro in eerste aanleg en 185,13 euro in beroep.

Kosten eerste aanleg: **€ 85,18**

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 57,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 35,00
Dagv. beklaagden:	€ 70,30

€ 168,30

+ 10 % : € 16,83

Totaal : **€ 185,13**

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter raadsheer en plaatsvervangend magistraat , die mede over de zaak heeft beraadslaagd en in de onmogelijkheid verkeert het arrest te ondertekenen (art. 785 Ger.W.) en in openbare rechtszitting van **7 mei 2026** uitgesproken door kamervoorzitter in aanwezigheid van , advocaat-generaal, met bijstand van griffier